

MAJANDUS- JA KOMMUNIKATSIOONIMINISTEERIUM
TÖÖSTUSOMANDI
APELLATSIOONIKOMISJON

OTSUS nr 851-o

Tallinnas, 06. augustil 2007. a.

Tööstusomandi apellatsioonikomisjon, koosseisus Sulev Sulsenberg (eesistuja), Rein Laaneots ning Priit Lello, vaatas kirjalikus menetluses läbi Prantsusmaa äriühingu BIOFARMA (22 rue Garnier, F-92200 Neuilly-sur-Seine, FR) vaidlustusavalduse kaubamärgi „Stadaprox” (taotlus nr M200400115) registreerimise vastu klassis 5.

Asjaolud ja menetluse käik

01.02.2005 esitas BIOFARMA (keda volikirja alusel esindab patendivolinik Olga Treufeldt) tööstusomandi apellatsioonikomisjonile vaidlustusavalduse, milles vaidlustatakse kaubamärgi „Stadaprox” (taotlus nr M200400115) registreerimine klassis 5 Saksamaa äriühingu STADA Arzneimittel AG (Stadastraße 2-18, 61118 Bad Vilbel, DE) nimele. Vaidlustusavaldus võeti apellatsioonikomisjonis menetlusse numbri 851 all.

BIOFARMA (edaspidi nimetatud ka „vaidlustaja”) leiab, et kaubamärgi „Stadaprox” registreerimine on vastuolus kaubamärgiseaduse (KaMS) § 10 lg 1 p-ga 2 ning § 9 lg 1 p-ga 10. Vaidlustajale kuulub varasem kaubamärk „BIOPAROX” (reg nr 09725) identsete kaupade tähistamiseks. Vaidlustaja leiab, et vaidlustatud kaubamärgi puhul eksisteerib assotsieerumise tõenäosus varasema kaubamärgiga „BIOPAROX”. Vaadeldavad tähised on identse ülesehitusega tehissõnad, s.o neil puudub erinevus semantilistest aspektidest lähtudes. Vaidlustaja hinnangul kuulub suurte või väikeste tähtede kasutamine sõnalises kaubamärgis ebaoluliste muudatuste hulka, mistõttu vaidlustatud esisuurtähedega kaubamärki võib käsitleda ka läbivalt suurte tähtedega kirjutatuna, nimelt „STADAPAROX”. Mõlemad kaubamärgid koosnevad kahest osast, millest esimene osa on kummagi kaubamärgi puhul firmanimetuse osaks (vastavalt STADA- ja BIO-). Viimane silp -PAROX on mõlemal märgil identne. Märkidest jääv üldmulje on eelkõige seoses -PAROX lõpuosa identsetuse tõttu äravahetamiseni sarnane ja assotsieeruv. Tarbija igapäevases turusituatsioonis üldjuhul ei näe kaubamärke üheaegselt. Assotsieeruvuse tõttu on tarbija sisuliselt mõjutatud ostma hilisema kaubamärgiga tähistatud toodet, kuivõrd ta võrdleb seda alateadlikult varasema märgiga. Arvestada tuleb ka reaalsel turusituatsiooni. Kuigi sõnaosa „PAROX” on kasutatud ka teiste raviminimetuste koosseisus, esineb see sõnaosa kas nimetuste alguses või keskel, mis teeb kaubamärgi „BIOPAROX” eristavaks osaks lõpuosa -PAROX võrreldes teiste kaubamärkidega. Vaidlustajale kuulub samas kaubamärke lõpuosaga -PAROX klassis 5 Eestis ka teisi: „BIOPAROX (kirillitsas)” ja „VALPAROX”. Assotsieerumise tõenäosust suurendab veelgi asjaolu, et vaidlustaja on kaubamärki „BIOPAROX” Eestis aktiivselt kasutanud, samuti asjaolu, et „BIOPAROX” tooteid saab osta apteekidest ilma retseptita. Osundades KaMS § 9 lg 1 p-le 10 leiab vaidlustaja, et kaubamärgi „Stadaprox” registreerimistaotlus on esitatud pahauskselt. Kaubamärgitaotleja tegevust tuleb vaadelda kui kõlvatul viisil tuntud kaubamärgi eristava iseloomu vähendamist ning selle märgi maine ärakasutamist. Vaidlustaja peab kaubamärki „BIOPAROX” Eestis üldtuntuks. Seejuures viitab vaidlustaja asjaolule, et nimetatud kaubamärk on registreeritud paljudes riikides ning et Eestis on kaubamärgil NSV Liidu prioriteet 1977. aastast. Kaubamärgi „Stadaprox” ülesehitus, kus teise firma firmanimetuse osa asemel on kirjutatud enda firmanimetuse osa, ei ole midagi muud kui üldtuntuks saanud kaubamärgi imitatsioon, kusjuures selle imitatsiooni kasutamine Eesti turul

Adress:
Harju 11
15072

Telefon:
6 256 490
e-mail: toak@mkm.ee

Faks:
6 313 660

võib kaasa tuua kaubamärgi „BIOPAROX” eristusvõime vähendamise, sealjuures kahjustades vaidlustaja huvisid. Tuntud märke tuleb kaitsta hilisemate märkide eest, mis võivad saada kohatud kasu tuntud kaubamärgi heast mainest, samuti tuleb kaitsta tarbijaid eksitamise eest ärilise pärinevuse suhtes ja õigusvõime kahandamise (dilutsiooni) eest. Põhjuseid tuntud märkide laiendatud kaitse toetamiseks on väljendatud eriti identsete kaupade puhul. Arvestades, et „BIOPAROX” tooteid müüakse praktiliselt igas Eesti apteegis ning et see kaubamärk on olnud Eestis vaidlustusavalduse esitamise ajaks enam kui 3 aastat kasutusel ja tuntud oma ala spetsialistidele, siis vaidlustatava kaubamärgi registreerimisel tegutses STADA Arzneimittel AG pahauskselt.

Vaidlustaja palub apellatsioonikomisjonil tühistada Patendiameti otsus kaubamärgi „Stadaprox” registreerimise kohta ning teha Patendiametile ettepanek jätkata menetlust apellatsioonikomisjoni otsuses toodud asjaolusid arvestades.

Vaidlustusavaldusele on lisatud väljavõtted Eesti Kaubamärgilehest, Patendiameti ja WIPO kaubamärkide andmebaasist vaidlustusavalduses osundatud kaubamärkide kohta ning väljatrukid ravimiregistrist ja veebilehelt www.raviminfo.ee seoses ravimiga „BIOPAROX”.

09.05.2005 esitas STADA Arzneimittel AG (keda volikirja alusel esindab patendivolinik Urmas Kernu) vastuse vaidlustusavaldusele. STADA Arzneimittel AG (edaspidi nimetatud ka „vastustaja”) leiab, et kaubamärgi „Stadaprox” osas ei esine õiguskaitset välistavaid asjaolusid. Vaidlustaja ei ole põhjendanud ega tõendanud, kuidas antud juhul assotsieerumise tõenäosus avaldub, samuti ei ole täpsustanud, kas tegemist on otsese või kaudse assotsieerumisega. Nõustuda saab sellega, et vaadeldavad kaupade loetelud on identsed, kuid kaubamärkide assotsieerumisele viitavaid asjaolusid ei ole võimalik tuvastada. Vastustaja peab oluliseks visuaalseks erinevuseks asjaolu, et kaubamärk „BIOPAROX” on esitatud läbivates suurtähtedes ning kaubamärk „Stadaprox” üksnes suure algustähega. KaMS § 12 lg 1 p 2 kohaselt on kaubamärgi õiguskaitse ulatus määratletud tema reproduktsiooniga. On tõsi, et vastustaja kaubamärgi algusosa, mis kaubamärgi eristavuse seisukohast on ka kõige olulisem ja meeldejäävam osa, on moodustatud vastustaja ärinimest (STADA). Kasutada geneeriliste ravimite nimetustes oma ärinime osa on vastustaja tavapärase praktika. Tähis „STADA” (millel tähendus puudub) on Eestis ka eraldi kaubamärgina registreeritud. Vaidlustaja kaubamärgi algusosa aga üheselt vaidlustaja ärinimele ei viita – esiteks on prefiksil BIO- eesti keeles kindel tähendus (*elu-; bioloogiline*) ning teiseks kasutavad prefiksit BIO- paljud ravimifirmad Eestis, sh Eesti kaubamärgiregister sisaldab 82 erinevat prefiksit BIO- sisaldavat kaubamärgiregistreeringut klassis 5. Eirata ei saa ka asjaolu, et võrreldavate kaubamärkide algusosad Stada- ja BIO- on absoluutselt erinevad. Lõpuosaga -PAROX seoses märgib vastustaja, et kavatseb kaubamärki „Stadaprox” kasutada toimeainet *paroxetinum* (kasutatakse depressiooni, paanikahoogude, ärevushäirete ja stressihäirete raviks) sisaldavate ravimite tähistamiseks. Selliseid ravimeid väljastatakse üksnes retsepti alusel ning seetõttu on kaubamärkide assotsieeruvuse tõenäosus veelgi väiksem. Kaubamärgiga „BIOPAROX” tähistatava ravimi toimeaineks on aga *fusafunginum*, mida kasutatakse ülemiste hingamisteede infektsioonide raviks, seega hoopis teisel otstarbel. Eeltoodud põhjustel ei saa ka võrreldavate kaubamärkide ülesehitust identseks pidada, kuna vastustaja kaubamärgi prefiks viitab üheselt tema ärinimele, kuid vaidlustaja oma mitte ning vastustaja kaubamärgi sufiks viitab ravimi toimeainele, kuid vaidlustaja kaubamärgi sufiks sellist viidet ei oma. Samuti on paljasõnalised vaidlustaja väited kaubamärgi „BIOPAROX” aktiivse kasutamise kohta Eestis. Ravim „BIOPAROX” sai Eestis müügiloa 04.10.2002, kaubamärgi „Stadaprox” taotlus esitati 28.01.2004 – ei ole tõenäoline, et sellise ajavahemiku jooksul oleks kaubamärk „BIOPAROX” omandanud Eestis märkimisväärset tuntust või mainet. Lisaks viitab vastustaja, et võrreldavad kaubamärgid erinevad veel tähte arvu (10 vs 8 tähte)

ja silpide arvu (3 vs 2 silpi) poolest ning et ravimite puhul tuleb arvestada ka tarbijate kõrgendatud tähelepanelikkusega ning arstide ja apteekrite rolliga ravimite väljastamisel. Vastustaja ei nõustu ka sellega nagu oleks ta kaubamärgi „Stadaprox” taotluse esitanud pahauskselt. Kaubamärgi „BIOPAROX” üldtuntus on tõendamata, esitatud andmed ravimi müügiks pakkumise kohta reaalselt müüki ei tõenda, samuti nähtub vaidlustaja esitatud materjalidest, et tema ravim oli saadaval üksnes 122 apteegis, samas kui 2004. aastal tegutses Eestis 385 apteeki. Üldtuntuse tõendamata tõttu ei pea vastustaja vajalikuks vastata muudele vaidlustaja väidetele seoses KaMS § 9 lg 1 p-ga 10.

Vastustaja palub jätta vaidlustusavalduse rahuldamata.

Vastustaja seisukohtadele on lisatud väljatrükiid ravimiregistrist vastustaja ravimite müügilubade kohta ning Eestis registreeritud müügiloo hoidjate nimekiri, väljatrükiid Patendiameti andmebaasist kaubamärgi „STADA” ning eesliidet BIO- sisaldavate kaubamärkide kohta, väljavõtte Võõrsõnade leksikonist eesliite BIO- kohta.

20.02.2007 esitas vaidlustaja apellatsioonikomisjonile täiendavad seisukohad. Vaidlustaja leiab, et sõnalise kaubamärgi puhul kuulub suurte või väikeste tähtede kasutamine ebaoluliste muudatuste hulka, mis ei mõjuta kaubamärgi juriidilise kaitse ulatust. Samuti ei kinnita vastustaja poolne võrreldavate kaubamärkide elementide analüüs tähiste erinevust või assotsieerumise puudumist – vastustaja seisukohtadest nähtub pigem see, et kui prefiks BIO- on tavapärane, siis järelikult on olulisemal kohal just tähise lõpuosa -PAROX. Asjakohatud on vastustaja viited -PAROX seosele ravimi toimeainega *paroxetinum* – vastustaja kaubamärgitaotluse kaupade loetelu ei ole piiratud selle toimeainega ravimitega. Väär on ka vastustaja väide, et vaidlustaja kaubamärgi eesliide BIO- ei ole seotud tema firmanimetusega – vaidlustaja firmanimetuse just nimelt osadest BIO ja FARMA koosnebki. Kaubamärgi „BIOPAROX” prioriteet ulatub 1977. aastasse ning kaubamärgi aktiivne kasutamine Eestis ja aastakümnete pikkune kasutamine paljudes riikides üle maailma suurendab oluliselt tähiste sarnasuse astet. Vaidlustaja märgib, et Eestis on kaubamärk „BIOPAROX” kasutusel litsentsilepingu alusel, litsentsisaajaks ja müügilooahoidjaks Eestis on Les Laboratoires Servier. Vastustaja kaupade loetelu ei ole piiratud üksnes retseptravimitega, seega on ebaõige väide, et seetõttu on assotsieerumise tõenäosus väiksem. Ei ole välistatud, et vastustaja poolne kaupade loetelu kitsendamine mõjutaks vaidlustaja seisukohta oma õiguste rikkumise osas, kuid praeguse loetelu puhul on tema õigused rikutud. Vaidlustaja ei ole andnud vastustajale kaubamärgiseaduse kohast luba kaubamärgi „Stadaprox” registreerimiseks. Vaidlustaja on jätkuvalt ka seisukohal, et vastustaja on kaubamärgitaotluse esitanud pahauskselt. Vaidlustaja leiab, et „BIOPAROX” toodete pakkumine 385-st apteegist 122-s, s.o 1/3 apteekidest on arvestatav suurus nii kaubamärgi aktiivse kasutamise kui ka üldtuntuse tõendamiseks.

Oma seisukohtadele on vaidlustaja lisanud Patendiameti teate Les Laboratoires Servier’ile väljastatud litsentsilepingu kohta.

14.03.2007 esitas vastustaja täiendavad väljatrükiid ravimiregistrist tõendamaks, et ravimite nimetustes oma firmanimetuse osa STADA või STAD kasutamine on tema tavapärane praktika. Samuti esitati väljatrükiid ravimiregistrist ja kaubamärkide andmebaasist tõendamaks, et elementi PAROX kasutavad ravimite nimetustes erinevad isikud. Ühtlasi kinnitab vastustaja, et jääb oma varasemate seisukohtade juurde ega pea vajalikuks neid üle korrata.

18.05.2007 esitas vaidlustaja apellatsioonikomisjonile oma lõplikud seisukohad. Vaidlustaja jääb oma varasemate seisukohtade juurde. Täiendavalt toob vaidlustaja esile, et vastustaja on

keskendumine võrreldavate kaubamärkide algusosade elementide analüüsile, jättes kõrvale tähised kui tervikud. Vastustaja esitatud materjalidest nähtub, et tal puudub ühtne praktika oma ärinime kasutamise osas kaubamärkides – üksikudel juhtudel on kasutatud sõnaosa STADA, teistel juhtudel aga hoopis sõna STAD, mis saksa keelest eesti keelde tõlgituna tähendab „*tasane, vaikne*”. Samuti nähtub vastustaja materjalidest, et üheski tema ravimiregistrisse kantud ravimist ei ole kasutatud toimeainet *paroxetine*. Vastustaja argumendid on ka teineteist välistavad – ühest küljest püüab vastustaja tõestada kaubamärgi osa PAROX kirjeldavat iseloomu, s.o seost toimeainega *paroxetine*, teisalt aga on esitanud tõendina kaubamärgiregistreeringu, millest nähtub, et isegi eraldi sõna „PAROX” on klassis 5 registreeritud (SmithKline Beecham p.l.c. nimele). Nimetatud kaubamärk ega ka teised vastustaja poolt osundatud kaubamärgid („PAROXAT”, „DEPAROX”, „PAROXXON”) ei vasta kaubamärgi „BIOPAROX” ülesehitusele, s.o neis ei ole plagieeritud vaidlustaja kaubamärgi üldist kontseptsiooni. Seoses pahausksusega märgib vaidlustaja, et vastustaja ei ole pahausksuse osas ühtegi omapoolset argumenti esitanud. Samuti on vastustaja jätnud tähelepanuta vaidlustaja osundatud võimaluse piirata oma kaupade loetelu ega esitanud ka ühtegi tõendit selle kohta, et ravimid toimeainega *paroxetine* oleksid Eestis tema poolt müügil. Seega on ilmne, et vastustaja on teadlikult valinud vaidlustaja kaubamärgiga identse kontseptsiooniga kaubamärgi ja pahauskselt esitanud taotluse selle registreerimiseks. Vaidlustaja jääb oma taotluse juurde tühistada Patendiameti otsus kaubamärgi „Stadaprox” registreerimise kohta ning teha Patendiametile ettepanek jätkata menetlust apellatsioonikomisjoni otsuses toodud asjaolusid arvestades.

15.06.2007 esitas vastustaja apellatsioonikomisjonile oma lõplikud seisukohad. Vastustaja jääb oma varasemate seisukohtade juurde. Vastustaja märgib, et kontseptsioon, mille kohaselt kaubamärgis kirjutatakse kokku firma nimi ja kirjeldav element on laialt levinud, ei ole uudne ega pärine BIOFARMA’st. Vaidlustaja ei ole tõendanud, et just selline kontseptsioon funktsioneerib kaubamärgi „BIOPAROX” eristusvõimelise elemendina, mis võimaldab vaidlustaja tooteid eristada teiste ettevõtjate toodetest. Seoses pahausksusega leiab vastustaja, et kuna ei ole asjakohaseid tõendeid kaubamärgi „BIOPAROX” üldtuntuse kohta, ei ole muudele vaidlustaja väidetele vastamine vajalik. Vastustaja palub jätkuvalt jätta vaidlustusavalduse rahuldamata.

Apellatsioonikomisjoni seisukohad ja otsus

Apellatsioonikomisjon, tutvunud menetlusosaliste seisukohtadega ning hinnanud esitatud tõendeid kogumis, leiab, et vaidlustusavaldus ei ole põhjendatud ning tuleb jätta rahuldamata.

KaMS § 10 lg 1 p 2 kohaselt ei saa õiguskaitset kaubamärk, mis on identne või sarnane varasema kaubamärgiga, mis on saanud õiguskaitse identsete või samaliigiliste kaupade või teenuste tähistamiseks, kui on tõenäoline kaubamärkide äravahetamine tarbija poolt, sealhulgas kaubamärgi assotsieerumine varasema kaubamärgiga.

Käesolevas asjas puudub vaidlus selles, et vaidlustaja kaubamärk „BIOPAROX” (reg nr 09725; prioriteet 26.01.1977) on varasem vastustaja kaubamärgist „Stadaprox” (taotlus nr M200400115; taotluse esitamise kuupäev 28.01.2004). Samuti ei ole vaidlust, et kaubamärgiga „BIOPAROX” hõlmatud klassi 5 kaubad „*farmaatsia-, veterinaaria- ja hügieenipreparaadid; dietaaned, plaastrid, sidumismaterjalid; hambaplommi- ja proteesimaterjalid; desinfektsioonivahendid; umbrohu- ja kahjuritõrjevahendid*” on identsed kaubamärgiga „Stadaprox” hõlmatud klassi 5 kaupadega „*farmaatsia- ja veterinaariatarbed; meditsiinilised hügieenitarbed; meditsiinilised dietaaned, lastetoidud; plaastrid, sidematerjalid; hambaplommimaterjalid, hambajäljendivaha; desinfektsioonivahendid;*

kahjuritõrjevahendid; fungitsiidid, herbitsiidid”. Samas ei jaga apellatsioonikomisjon vaidlustaja seisukohta, et antud juhul eksisteerib kaubamärkide assotsieerumise (või ka äravahetamise) tõenäosus.

Kuigi apellatsioonikomisjon leiab sarnaselt vaidlustajaga, et võrreldavate sõnaliste kaubamärkide puhul tuleb pidada ebaoluliseks erinevuseks ühelt poolt kaubamärgi läbivalt suurtähtedega kujutamist ning teiselt poolt kaubamärgi esitamist üksnes suure algustähega, ei järeldu sellest tõdemusest kaubamärkide „BIOPAROX” ja „Stadaprox” assotsieeruvus. Tervikuna on kaubamärgid piisavalt erinevad nii visuaalselt, foneetiliselt kui ka semantiliselt.

Võrreldavate kaubamärkide algusosad BIO- ja Stada- on ilmselgelt erinevad. Seega on väljaspool kahtlust, et nimetatud elementidest tulenevalt ei saa assotsiatsioonid tekkida. Ka ei ole kaubamärkide identne lõpuosa -PAROX piisav tegemaks järeldu, et kaubamärgid on tervikuna assotsieeruvad. Apellatsioonikomisjon leiab, et element -PAROX klassi 5 kaupadel assotsieerub eelkõige toimeainet *paroxetinum* sisaldavate ravimitega üldiselt ja mitte esmajoones või iseäranis vaidlustaja kaubamärgiga. Seda seisukohta kinnitab täiendavalt asjaolu, et ka teised ettevõtjad kasutavad klassi 5 kaupadel elementi -PAROX sisaldavaid kaubamärke („PAROX”, „PAROXAT”, „Paroxxon”), sealhulgas kaubamärgi lõpuosas („DEPAROX”). Seega ei saa sõnaosa -PAROX klassi 5 kaupadega seoses pidada tugeva eristusvõimega või üksnes vaidlustajat identifitseerivaks elemendiks. Ühtlasi tuleb arvestada ka asjaoluga, et üldjuhul on eksitusse sattumine tõenäolisem sarnaste algusosadega kaubamärkide puhul, mida aga nagu juba öeldud, kaubamärkide „BIOPAROX” ja „Stadaprox” osas ei esine. Apellatsioonikomisjoni hinnangul ei ole võrreldavatel kaubamärkidel vahetegemine komplitseeritud ei visuaalselt ega foneetiliselt ning seda sõltumata asjaolust, kas kaubamärke kasutatakse retsept- või käsimüügiravimitega. Seoses vaidlustaja viitega, et sõnadel „BIOPAROX” ja „Stadaprox” kui tehissõnadel puudub erinevus semantilisest aspektist lähtudes, märgib apellatsioonikomisjon, et samavõrd võib öelda ka, et neil sõnadel puudub sarnasus semantilisest aspektist lähtudes.

Apellatsioonikomisjon peab põhjendamatuks ja asjakohatuks vaidlustaja väidet, et kopeeritud on tema kaubamärgi kontseptsiooni, mille kohaselt on kaubamärk moodustatud ärinime osa (vastavalt BIOFARMA ja STADA Arzneimittel AG) ning sõnaosa -PAROX kokkuliitmise teel. Esiteks tuleb märkida, et küllaltki levinud on sellised kaubamärgid, milles on kasutatud omaniku/taotleja ärinime koos mõne muu sõnalise elemendiga. Selline kaubamärgi „valmistamise” viis ei ole uudne ega ainuomane vaidlustajale. Teiseks, ainuõigus saadakse konkreetsele kaubamärgiregistreeringus kujutatud kaubamärgile (KaMS § 12 lg 1 p 2) ja mitte kaubamärkide loomise meetoditele või kontseptsioonidele.

Neil asjaoludel on apellatsioonikomisjon seisukohal, et käesolevas asjas kaubamärkide assotsieeruvuse ega äravahetamise tõenäosust ei esine.

KaMS § 9 lg 1 p 10 kohaselt ei saa õiguskaitses tähis, mille registreerimist taotleb isik on esitanud taotluse pahauskselt või mida on hakatud kasutama pahauskselt.

Käesolevas asjas ei ole millegagi tõendatud vastustaja pahausksus kaubamärgi „Stadaprox” registreerimise taotlemisel. Vaidlustaja väited, et kaubamärki „BIOPAROX” on Eestis aktiivselt kasutatud, et kaubamärk on muutunud üldtuntuks ja et vastustaja tegevus kujutab endast kõlvatul viisil tuntud kaubamärgi eristava iseloomu vähendamist ning märgi maine ärakasutamist, on esitatud tõendite valguses põhjendamatud. Esitatud tõenditest nähtuvalt sai kaubamärk „BIOPAROX” vaatamata oma 1977. aastasse ulatuvale prioriteedile olla Eestis kasutusel kõige varem 4. oktoobrist 2002. a (ravimi müügiloo saamise kuupäev). Ei ole

tõendatud ega tõenäoline, et juba 28. jaanuariks 2004. a (kaubamärgi „Stadaprox” taotluse esitamise kuupäev) oli kaubamärk saanud üldtuntuks või omandanud märkimisväärse maine. Ebaoluline on see, kui paljudes apteekides „BIOPAROX” ravimeid müügiks pakutakse, kuna sellised andmed ei tõenda, kui palju ja kas üldse on nimetatud ravimeid realselt müüdnud/ostetud. Nii või teisiti ei ole vaidlustaja tõendanud, et vastustaja kaubamärgitaotluse esitamise ajendiks on olnud kõlvatud kavatsused vähendada kaubamärgi „BIOPAROX” eristavat iseloomu või ära kasutada selle mainet. Apellatsioonikomisjoni hinnangul välistab sellised kavatsused juba ainuüksi asjaolu, et kaubamärgid „BIOPAROX” ja „Stadaprox” on piisavalt erinevad. Nagu appellatsioonikomisjon juba eespool on selgitanud, ei ole vaidlustajal ainuõigust kontseptsioonile, mille kohaselt kaubamärk moodustatakse osaliselt ärinimest ja osaliselt muust sõnalisest elemendist. Ka ei ole tõendatud, et vastustaja moodustas kaubamärgi „Stadaprox” just nimelt vaidlustaja eeskujul. Vastupidi, vastustaja on veenvalt näidanud, et oma ärinime osa STAD(A) kasutamine raviminimetustes on tema üldine ning tavaline praktika.

Seega leiab appellatsioonikomisjon, et kaubamärgi „Stadaprox” registreerimine ei ole vastuolus ka KaMS § 9 lg 1 p-ga 10.

Arvestades eeltoodut ning juhindudes tööstusomandi õiguskorralduse aluste seaduse §-st 61, KaMS § 10 lg 1 p-st 2 ja § 9 lg 1 p-st 10 appellatsioonikomisjon

o t s u s t a s:

jätta vaidlustusavaldus rahuldamata.

Vaidlustusavalduse menetlusosaline, kes soovib appellatsioonikomisjoni otsuse peale edasi kaevata menetlusnormide rikkumise tõttu, võib esitada kaebuse appellatsioonikomisjoni otsuse peale Harju Maakohtusse kolme kuu jooksul appellatsioonikomisjoni otsuse avaldamisest arvates. Kohus vaatab kaebuse läbi hagita menetluses.

Vaidlustusavalduse menetlusosaline, keda ei rahulda appellatsioonikomisjoni otsus ja kes soovib jätkata vaidlust menetlusosaliste vahel hagimenetluse korras, võib esitada hagi teise menetlusosalise vastu kaubamärgi õiguskaitset välistava asjaolu või selle puudumise kindlakstegemiseks kolme kuu jooksul appellatsioonikomisjoni otsuse avaldamisest arvates.

Kui kaebust ega hagi ei ole esitatud, jõustub appellatsioonikomisjoni otsus kolme kuu möödumisel otsuse avaldamisest ja kuulub täitmisele.

Allkirjad:

S. Sulsenberg

R. Laaneots

P. Lello